

paa Fru Bransholms Side, og som forsvare det Afstraffessystem, som har fundet Sted deroppe, ville blandt andet ogsaa faa den Opgave at skulle forsvare, at disse unge Piger ere blevne opdragne i et Væv af Hykleri og Forstillelse. Jeg skal tillade mig at levere et Bevis for, i hvilken Grad der er drevet Hykleri oppe paa „Hebron“. Fru Bransholm blev i et af Forhørene spurgt om, hvorledes det forholdt sig med de Breve, Børnene skulde skrive, og saa angiver hun som Grund til, at Børnene fylde Brevene med religiøse Talemaader, at det er for at faa noget at skrive om. Hun siger, at hun selv er imod det. Nu skal jeg tillade mig her at meddele et ganske interessant Eksempel paa, hvorledes Pigerne oppe paa „Hebron“ netop paa Grund af den særlige Opdragelse, Fru Bransholm gav dem, bleve indøvede i at lade deres Breve strømme over af gudelige Talemaader. Saa snart Fru Bransholm kommer bort, finder der et fuldstændigt Brud Sted med den Form for Meddelelse til Forældre og Slægtninge, som hidtil har fundet Sted.

Jeg har her i min Haand et Par Breve, skrevne af en og samme Pige, det er Pigen Karen, hun skriver den 12. August til sine Slægtninge i København: „Min kære Moder! Tak for Brevet, jeg fik, jeg blev rigtig glad for det. Jeg vil ønske dig til Lykke paa din Fødselsdag, gid Held og Lykke maa følge dig i alle dine Dage, og du maa forstaa, at du har en Frelser, som du kan betro alle dine Sorger til. Han er den gode Hyrde, han slipper aldrig, naar blot du holder fast, han vil saa gerne være din Frelser. Du længes vel efter at høre, hvorledes jeg har det, jeg har det meget godt, jeg ønsker ikke at faa det bedre, jeg er saa glad for at være her, jeg holder saa meget af Plejemoder, Søster og Moster. Jeg vil sige til eder, at I skulle ikke tro det, som staar i Avisen, for det passer ikke, vi faa det akkurat, som vi selv ville have det; ere vi gode Børn, faa vi det godt. I have det vel ogsaa godt, I ere vel raske allesammen? Jeg glæder mig til den Dag, da vi alle samles, sikken Festdag.“ Saa fortæller hun om Petersens Fotografi og forskellige andre Smaating og slutter saa med at citere et Salmever. Brevet staar til ærede Medlemmers Disposition.

Den 19. December, altsaa efter at Fru Bransholm er kommen derfra, skriver den samme Pige: „Tak for Brevene, som du sendte mig, jeg blev saa glad for dem. Kære Moder, nu er det jo snart Jul, og

saa vil jeg give jer et Brev paa 4 Sider. Jeg vil allerførst fortælle jer, at jeg er saa glad, fordi Fru Bransholm er rejst.“

Formanden: Jeg vil henstille, om ikke det ærede Medlem vil finde, at en hel Del af disse ere private Breve, som ikke komme Sagen ved.

Sabroe: Jeg vil meget gerne have Lov til her at konstatere Uoverensstemmelsen imellem disse Breve; jeg skal forøvrigt snart være færdig med denne Op læsning. „Jeg vil allerførst fortælle jer, at jeg er saa glad, fordi Fru Bransholm er rejst, og vi have faaet saadan en rar Forstanderinde, som vi kalde Moster, og en til, som hedder Frøken Dam, og hende skulle vi kalde for Tante, og vi have en Erk. Vilstrup, som vi kalde Fæster. Frøken Dam kommer først efter Jul. Kære Moder, den Gang Fru Bransholm var her, gik vi med et Par Strømper i et helt Aar, men nu faa vi rene Strømper paa hver Uge, og vi vaske Fødder hver Aften. Kære Moder“ o. s. v. Der er i dette Brev paa 4 Sider ikke en Linie om Gudelighed, ikke en Antydning af et Salmever, medens det andet strømmer over af gudelige Talemaader. Der hedder det sig: Vi ere glade for Fru Bransholm, vi holde saa umaadelig meget af hende; naar vi blive straffede, er det, fordi vi have fortjent det; I skulle ikke tro paa det Vrøvl, der staar i Aviserne. Men da Fru Bransholm er kommen bort, da der er kommet en anden Forstanderinde, skriver denne unge Pige som andre unge Piger.

En anden ung Pige skriver ligeledes til sine Forældre den 12. August, at hun har det udmærket, og at hun godt kan lide sin Plejemoder. Hun skriver saa et Brev til sin Søster, dateret den 19. December, altsaa efter at Fru Bransholm er fratraadt: „Kære Andrea, jeg hører, du har faaet en Plads; kan du ikke skrive et lille Brev til mig om, hvorledes det gaar dig der. Du kan tro, jeg vilde være glad, hvis jeg maatte komme hjem til jer, for nu er det jo snart to Aar siden, jeg kom herover. Der er lavet helt om paa Hjemmet, Fru Bransholm er rejst, og vi have faaet en helt ny Forstanderinde, som hedder Frøken Ravn, hun er meget venligere og søger at gøre al Ting saa lyst og godt som muligt. Du kan tro, jeg har ikke altid haft det saa godt, medens Fru Bransholm var her. Jeg har tidt maattet gaa meget igennem, og det er dog ikke saa meget som mange andre, for jeg har gjort